

ut formas atq; mensuras. cuncta
relescentiam suam omnipotentia ra-
tione p[ro]duxit Sol luna 2 s[er]ie
ita sint q[ui]moda v[er]it[ati]bus. s[un]t
sp[er]iosa t[er]ribilibus. sed ita ut
de illis gr[ati]a referantur auctori
2 adoretur deus qui h[ec] cōdidit
non catura que feruit. Lauda-
re igitur d[omi]n[u]m b[e]n[e]d[i]c[t]u[m] in om[n]ibus
op[er]ibus eius atq; iudicijs. s[ic] i[n]
vobis indubitata cōsulat vir-
ginee integritas 2 p[ro]p[ter] refor-
mationis hu[m]ane sacra d[omi]n[u]m q[ui] mis-
terit sancto atq; sincero hono-
rate seruato implem[in]i x[p]m
in nostra carne nascente ut eu-
vide meream[ur] deū glorie in
sua maiestate regnante cū deo
p[at]re 2 sp[iritu] sancto amen

In illo tempore Exiit edictu[m]
a cesare augusto ut describeret[ur]
vniuersus orbis. Hec descriptio
prima facta ē a p[ro]ph[eta] s[er]ie cyrino
Et reliqua

Quia laudante d[omi]no missa[rum] so-
lemnia ter hodie celebrantur
sumus loqui d[omi]n[u]m 2 c[etera]

In illo tempore Exiit edictu[m] a ce-
sare augusto ut describeret[ur] vni-
uersus orbis 2 reliqua

Addimus ex l[et]ione euangelica
fides b[e]n[e]d[i]c[t]i quia nascitur o-
m[n]iū d[omi]ni redemptor m[un]di deo
2 domino n[ost]ro ih[esu] x[p]o exiit
edictu[m] a cesare augusto qui

tūc m[un]dani regni ap[er]te tene-
bat ut m[un]dus describeret[ur]. v-
niuersus. quod nō casu g[er]isse
putandū est sed cōmissima dis-
pensatione eiusdem m[agistri] redem-
ptoris intelligendū esse p[ro]p[ter] s[er]u-
ip[s]e etenim mediator dei 2 homi-
n[u]m sicut m[agist]r[u]m sibi d[omi]n[u]m quā vo-
luit p[ro]vidit de qua nascetur
q[ui] velle[re]t h[um]an[um] ita etiam
t[em]p[or]a natiuitat[is] que voluit ele-
git ymo ip[s]e qualia voluit eē
donauit. talia videlicet i[n] qui-
bus sopito turbine bellorum
nova pacis tranquillitas totū
conterget orbem. Quodem
ma[gn]o in hac vita potuit esse
pacis indicium q[uam] ab vno ho[m]i[n]e
orbem describi vniuersu[m] atq;
vni[us] census n[um]m[in]ifmate con-
cludi. Matre quippe elegit
virginem. quia non aliter
dei filiū nasci t[em]p[or]e q[uam] de i-
reuerata decebat. Tempus
q[ui] nascetur summe pacis elegit.
quia h[ec] minime ei nascendi
i[n] m[un]do causa fuit. Vt genus
h[um]anū ad sup[er]ne pacis dona
reduceret h[uius] a etenim scriptū
ē Ip[s]e ē pax n[ost]ra qui fecit v[er]q[ue]
t[em]p[or]is vnu[m]. id ē qui de an-
gelis 2 hominib[us] vna dei
donū p[ro]p[ter] mediator 2 v[er]o
filiator instituit. Paas g[er]e
temp[or]ibus natus ē d[omi]n[u]s n[ost]r[us] i[p]s[u]m
ut etiā statu t[em]p[or]is se eē docer[et]
de quo p[ro]missa p[ro]phetia dicebat
A multiplicabit[ur] eius n[um]p[er] 2
pacis nō erit finis. Vn[de] b[e]n[e]d[i]c[t]i
idem p[ro]ph[eta] alias cū m[agist]ra

nomis illius ac nostre redempa-
onis sacramenta mystico sermone
descripsisset dicens: et erit in omni-
bus diebus spiritus mons do-
mus domini in monte montium et ele-
uabitur super colles et fluent ad
eum omnes gentes. **S**emita
tem quoque que tunc esset futura
manifeste designauit subin-
iens. Et conflabunt gladios
suos in vomeres et lanceas suas
in falces. Non leuabit gens
contra gentem gladium nec ex-
crebimus ultra ad plura. **A**postolus
vero exhortando subiunxit.
Domine iacob venite et ambu-
lemus in lumine domini. **P**ropterea
ipsa pax et sic apparens in car-
ne ipse auctor et tempus conditor
primus domus iacob et plebi is-
raheliticę. Deinde cunctis ge-
nibus ad eum confluentibus ia-
nuam lucis aperuit et pax
etne gaudia predicauit. Nec
preterendum quod eius pax etne
semitas nato regi celestis non so-
lum testimonium gratie prehibuit.
sed et obsequium impendit.
quia predicatores ubi illius
pagandi orbem facultate
tribuit et ubique uellent eu-
angelii gratiam disseminandi.
Quod fieri minime posset si
non uno totus orbis regeretur
impro. **S**ed et ipsa totius orbis
descriptio que a reno iuge
facta memorat celestis opera
regis manifeste designat.

qui ad hoc mirum apparuit
in mundo. ut de cunctis per orbem na-
tionibus in unitate fidei sue
colligeret. **A**c noua sua sicut
ipse promissit metrum scribet in
celo. **H**oc quoque quod aut ad edur-
tum augusti ibant omnes ut pro-
ficerentur singuli in ciuitate suam.
in me regis est nobis seruicio spua-
lit agendum. **I**osua quippe ciuitas
sancta etiam est. que primum ad-
huc peruenit in tempore a domino.
primum iam cum domino ignat in
celis. et post fine huius seculi per-
frat metrum tota cum illo ignabitur.
In hanc ergo ciuitatem debemus
omnes ire. uellut a tam salubri
itine optet excusari. omnes nos
nate est nato regi debitum pendere
censum. hoc est et in unitate iur-
eare prout iussus obtemperare dominus
et ad missum prout celestis infa-
tigabili bonorum operum et supernae
dabit aut in professione census
denarius. qui de re memorum
in se pondus habebat. res autem
ymaginem gerens et nomen.
Quod et nos quoque spiritualiter
optet mutari. **S**olumque enim
regi nostro denarium cum de re
precepta legis imple satisfaciunt
in quo uidelicet denario no-
men eiusdem regis nostri
conscriptum gestamus cum in cunctis
actibus nostris meminerimus nos
a christo christianos vocari. ac
dignitate nostris ipsius itematum
in nobis obseruare curamus.

ymagine quoque eius in eodem
denario bone nostre quersaomib
expone debemus illam unam quod
ipse docuit dicens Scia estote
quod et ego sanctus sum dominus deus
uester. Hec est namque ymago
dei ad quam in primo homine quod di
ti sumus ut videlicet participa
tione diuine sanctitatis perpetuo
sancti essemus hinc etiam psalm
ar Signatus est super nos lu
men vultus tui domine Sed quod
hoc lumen diuini vultus ho
minis amiserit placuit deo
quam vultus habitum in carne
nascenti assumere quo nos in
spiritu debet in nati placuit
in similitudine carnis sine peccato
apparere ut nos mundaret ab
omni peccato ac claritatem no
bis sue reformaret ymaginem
Ascendit autem inquit ioseph
a galilea de ciuitate nazareth
iudeam ciuitatem dauid que
vocatur bethleem eo quod es
set de domo et familia dauid
ut proficeretur cum maria despo
sata sibi uxore pregnante
diuinitus constaret esse peruenatum
ut ad suam quisque ciuitatem
pergens ibi censum proficeretur
Quatinus hoc edicto generali
pater noster saluatoris de na
zareth in bethleem venire
contingeret sic quod ad complenda
varia prophetarum verba ciuitas
inmanens eius insigniret
archamus Vna videlicet

173
conceptionis altera natiuitas
honore prefulgens Testatur namque
ysaias prophetam quod redemptorem
morum in nazareth concipere opte
ret cum dicit Egrederetur vir
ga de radice iesse et nazare
us de radice eius ascendet
Interpretatur autem nazareus
flos sine mundus quo voca
bulo incarnatus pro nobis dei
filius recte potuit cognosci
quia et ipse mundus viciis omni
bus naturam suscepit hominis
et in se credentibus cunctis flos
spiritualium fructuum origo pres
sit quibus recte ac beate vi
uendi et monstrat exempla
et dona concessit Egressa est
ergo vinga de radice iesse
et nazareus de radice eius as
cendet quia itemerata vigo
maria de stirpe dauid orta
est De cuius carne dominus in ciui
tate nazareth veritate carnis
sue sine macula et macula carnis
assumpsit Quod uero in beth
leem esset nasciturus hoc quoque
prophetarum designatur oraculis
cum dicit Et tu bethleem effra
ta parua es et milibus iuda
eorum enim egredietur qui sit domina
tor in israel Cum bene in beth
leem non solum propter iudicium regni
stematis quia dauid inde fu
it sed et propter nomen ipsum quia
bethleem domus panis interp
tatur Ipse namque ait Ego sum
panis viuus qui de celo descendi

Qui ergo propter de celo ad
ram descendit ut nobis vite
celestis alimentum donaret. nos
que eterne dulcedinis munus sati
aret. in illo locus in quo nasci
domus panis vora. Est et alia
in superne dispositio qua dominus in no
ra qua conceptus erat cui
tate nasci si et alia nascetur
ut videlicet ex hoc inuitos
infidantes facilius natiuita
eius agnoscerent vel in se deum
reuerent. Prouidebat quippe quod cum
moyses natum herodes appropinquasset
atque ad mortem querere inciperet.
et appropinquasset firmitatis eius
mysterium voluit in ciuitate da
uid pagum ut patres eius non
ibi domum non possessionem ha
berent. sed in tanto tempore natiuita
tis ipsius illo nouitum aduen
tarent. hospites manerent
statimque completa eadem nati
tate ac declaratis signis celestibus.
que ei testimonium da
re debebat egyptum cum ipso sece
derent. Sic etenim factum est.
ut non solum cum deum quereret herodes
numine reperiret. sed nec
vlla cognatos eius vexandi
occasione haberet cum patres
qui essent explorare non po
terat. Nec preiudica silentio
maxima conditio et redemp
tionis in dignatio. qui non solum
in carnem pro nobis. sed eo tempore vo
luit incarnari quo moyses natus
professione census asserbatur. In
dunt enim carnem ut nos virtute

spiritus indueret. Descendit de celo
ad terram. ut nos de terris eleua
ret ad celum. Soluit tributum
refari ut nobis perpetue liberta
tis gratiam donaret. Seruauit
dei filius in homine regi qui
diuine seruitutis ignorabat
obsequium ut nobis per hoc humili
tatis retribueret formam. Insinuat
videlicet quantum per caritatem seruie
debeamus tunc. cum ipse non des
perat ei qui vere caritatem erat
nescius impendere seruicium. Vbi
hoc quoque suo promissum exem
plo. quod per modum principis aplo
rum ubi erat dormitum. Subdi
nquit estote omni humane cre
ature propter deum. siue regi quasi per
cellenti. siue duribus tanquam
ab eo missis. Factum est autem in
tunc centum ibi impleri sunt dies ut
pareret et peperit filium suum primo
genitum. Per omogenitum vocauit
dum. non quia credendum sit
bram dei genitum alios post
eum filios peperisse quam perpetua
castitate vna cum viro suo io
seph constat esse memorabile.
sed ob id eum recte primogenitum
appellat. quia sicut iohannes
aut quorundam eum in reperiunt deo
eius patrem filios dei fieri in
quibus filiis ipse iure primatum
tenet et antequam nascetur. in carne
dei filius et ab initio natus ex
titerat. Descendit autem ad
terram factus homo et in carne percipit
ne largitus est nobis sue propi
et gratie ut sicut apostolus ait

fit ipse primogenitus in multis fr
bus Et pater enim inquit in
uoluit et retinuit eum in pse
pio quia non erat ei locus in di
uersorio Et hic intuentia est
fides huius magna redemptio
nis in dignatio. Hic ex totis
medullis cordis vniuersi in
ti propheta dicendum Quid re
tribuam domino pro omnibus que re
m. Ille enim cui veniat tantum
magnus dominus et laudabilis in
mens et magnitudinis eius non
est finis. Parvulus natus est
nobis ut nos in nascendo de pui
lis magnos hoc est de peccatoribus
faceret iustos Qui ad dexteram
patris sedet in celo loco egebat
in diuersorio. ut nobis copiam fe
licium mansionum in domo patris
sui donaret. qui omne creatu
ra sue in celis inuisibile. siue
visibilem Thot mundo multa
in induit ornatibus. qui in
sua maiestate sicut de eo est
prophetarum dicit amictus linte
sicut uestimento. ipse in assup
tione nostre fragilitatis exigu
is contigit pater ut pater nobis
scilicet restituat id est ad gratiam nobis
imortalitatis quam in primo peccate
amissimus miseratus reducat
Ille pro quem omnia facta sunt
manus pedesque suos primo totum
corpus quod induit cum in vol
ui disposuit. ut magis in nobis in
bono opere propriis redderet. pe
des nostros in viam pacis diri
geret. cuncta corporis nostri membra

divinis manciparet obsequiis
Ille quem celum et reliquos celos non ca
puit propter pater in angustia in
venit ut amplitudinem nobis sup
natum sedem tribueret. et quod est
principium gratia sacramenti in pater in
sibi sedem elegit ubi aialia so
lent ad uestendum quoniam Insi
miavit enim iam tunc quia fide
les omnes in sacrosancta alta
ris mensa eiusdem incarnationis
eius misericordie esset refectus
inducit quia cunctos sibi huius
liber obsequentes in mente suavitatis
soleat gratia invenire De quibus
bene per prophetam dicit Cognovit
vos possessorem suum et azim pater
domini sui In boue etenim desig
nat populum iudeorum qui iugum legis
portare et eum consueverat uer
ba transmutare in uanum In azimo
autem populum exprimit gentium qui
sordibus ydolatrie semper mane
bat inmundus Ex quo utique po
pulo plerumque ad euangelium gratiam
sunt quesi et possessorem a quo
creati sunt cognouerunt et reles
tibus eius querebant alimoniam
ad perpetuam crescere salutem Quia
primicias ei consecratis accipimus
et pastoribus illis merito venian
dis qui natum eum primum angelo
nuntiantem vidit et predicantem me
ruerunt et in magis qui ad eum
ambulabula de oriente cum mun
bus et pater stella duce vene
runt Huius namque de iudeis ad dominum
Illi venerunt de gentibus Verum
de magis die sancto ephraim ipso ad

quē venere dñō spūante ple-
tius audiemus. Interim de
pastoribus qui pñi ad eū ve-
nientes pñs populi fideles de-
signant que sint gesta videa-
mus. Sequitur Et pastores erat
in regione eadem vigilantes
et custodientes vigilias noctes
sup gregē suū. Et ecce ange-
lus dñi stetit iuxta illos et
claritas dei cūfulsit illos.
Et ipse ait satis hor supna ē p-
videncia dispositū ut nascente
dñō pastores in vīnia civitatis
eiusdē vigilarent. suosq; q-
ges a timore nocturno vigilādo
p-tergent. Oportebat namq; ut
cū magnus pastor omniū. hoc ē
aiām nuttor fidelū in mūdo na-
tus est testimoniu eius nati-
tati vigilātes sup gregē suū
pastores darent. Ipse ē enī qui
ait. Oves mee vocē meā au-
diūt et cognosco eas et sequūt
me et ego vitā etnā do eis.
Nam et futurū iam tūc erat
ut p orbem vniūsu elā pas-
tores. id ē p-ducatores sancti
mūtētū. qui ad ouile dñi
videlicet scām etnā p-los cre-
dentiū cogent. Quoru pñs
hoc ē bñ pñs ai se dñi amāc
p-ferēt. id ē dñs ac pñs
pastorū ad cōphādū eundem a-
more p-cepit dicens. pascite oves
meas. quia minū solus ille
conditor p-ferē diligit qui et
p-ponit curā pñs amōis m-
dit. Et ecce inquit angelus do-

minū stetit iuxta illos et claritas
dei cūfulsit illos et timuerūt
timore magno. Quid ē q; apparē-
te angelo dūneq; claritatis
eos splendor cūdedit. quod nū-
q; in tō testamēto vetis sener-
pñs cū tā innumere viribus
angeli pphetis et iustis appar-
cūt. nisi eos eos fulgore dū-
ne lucis hoies cūdisse legim
nisi q; h pñs legū itē huius t-
pñs dignitati sēriatū ē. Cū enī uā
lux mūdi nasceba in mūdo dig-
nū p-fero fuit ut p- pro nativita-
tis illius. corpales homī visus
novitate celestis p-ferer lū-
dit. namq; de illius nativitate
p-pha. Exortū ē in tenebris lu-
men rectis corde. Et q; q-rem
quod cēt lūmē de quo dicit q-
mūo subdit. a sēntorū miserator
et iustus dñs. Cū ergo miserorū
et iustus conditor ac redemptor
hūmū gñs. mūdu glā nove
nativitatē illustrare dignatus
ē. dērebat ommodū ut regione
nam etnā inq; natus ē regione
claritas sue lucis p-plet. et p-fer
ergo cū claritate quid angelus
pastoribus dicit audiam. No-
lite timē. Ecce enī ex evangelio
vobis gaudū magnū quod cēt
omni populo. Vē gaudū mag-
nū quia gaudū celeste. gaudi-
ū etnū. gaudū qd nullā etnā
trēmēte turbat. quod solus
electis firi donat. Quod cēt
tūc omī populo. No omī popu-
lo iudeorū. neq; oī p-lo gēcū

sed omni populo credentium qui
uel de iudeis. uel de gentibus ori-
bus totius ad unam xpi confessi-
one aggregati ab una eademque mis-
sione xpi prepaone xpiamus
vocatur. De quo dicit propheta
Populus qui ambulabat in
tenebris uidit lucem magnam.
Quia natus est nobis hodie sal-
uator qui est xps dñs in ciuitate
dauid Bene dixit hodie na-
tus est. non dixit hanc nocte. quia
uidelicet cum luce celesti apparui-
t. qui diem natum euangeliza-
bat huius qui vigilas noctis a-
gebant illum uidelicet de quo
psalmista premit dicens Bene-
nunciate diem ex die salutari eius
Salutans quippe diei id est dñs
ihesus dies est ex die. quia qui re-
pali in ciuitate homo ex ui-
rgine nostre apparuit. ipse ante
omnia tempora non locutus lumē de
lumē uerus deus de deo uero
natus est Quia ergo habitati-
bus nobis in regione umbra-
montis lux orta est uite. Elpte
nuncius ortus eiusdem dicit quia
natus est nobis hodie saluator.
Ut hoc quoque uerbo ammoniti
semp recordemur quia nox pres-
sit antiquae ciuitatis. dies aut
appropinquat eterne salutis. et ipsi
abiciamus opera tenebrarum et
ut filii lucis ambulemus fructus
eius lucis est sicut id est apostolus ait in
omni iustitia et bonitate et sancti-
tate Et hoc uobis signum inueni-
entis in facie patris inuolutum

et positum in psepio. Hoc uobis
signum nati in carne saluatoris
semp ammo uobis in me conde-
ret ut semp eius beneficiis gra-
as rependē bñ uiuēdo discamus
quia ita uoluit habitum nostre fra-
giliter assūme ut pauperis qui
grauis status non refugeret Est e-
nim indicium assūpte infirmitatis
quod infans et puerus inuolutus est
Et paupertatis quod non in stratu si-
in psepio positus tueretur. A pse-
pionibus ergo dñi memini ca-
te qui ut nos perpetuo beate
uiuamus ipse abiectionis ac mor-
tuitatis nostre socius fieri non abmi-
it in uolante aut angelo u-
no gaudium dñice natiuitatis re-
pente multitudo milicie celestis
affuit. que eodem nato dño ob-
sequium sue deuotionis redderet.
et que in celo semp glorificae
assueuerunt uic solita yuorum lau-
de apparente in terra celebrant
ubi nos quoque sua laudatione
celi ciues instituit quales huius
sacratissime sollempnitatis gaudio
a celebrare quibus uero dei laudes
dicere debeamus. quod mea raro fac-
tum est et habitauit in nobis ut
nos ad sue glorie uisionem subleua-
ret. nobis participum gratie et ui-
tatis qua ipsi plenam est donant.
laudant ergo deum et dicunt Glori-
a in altissimus deo Et in terra pax
hominibus bone uoluntatis Et ap-
te gloriam deo dicunt. pacem predicant
hominibus. quia illi in eius nati-
tate letantur angeli mediatorem

dei et hominū hoc ē deū esse ve-
rū et hominū uerū. Gloriam
in exelsis deo cantant. quia
iam uenisse tempus illud ex-
ultant quo mundus abiectus
dñs qui ab hoībus facti sūt
conditorē suū qui ē in celis
cognoscere. Patē optant
hoībus. quia quos electos
pūs ab etna felicitate mi-
to pñā desperant iam nūc
redimēte dñō in eiusdē supne
habitationis gaudiis serū
futū intelligūt. Patē hoī-
bus mandat. quos in celesti
ih̄m hoc ē in uisione ppetue
patis sonos habē desidant.
Ut ipōs quoqz hoīes amone-
ant p obseruācia patris ad
suū debē pueniē confortū.
Et bene cū dicunt 2 m̄tra
pax hoībus. adiungūt bone
volūtatis. quia cū illis sone-
tate patris angelici spūs ha-
bē festinant. quoz mētibz
pūritatem bone volūtatis
m esse considant. Illos serū
post absolūtiōē rursus ad
q̄templatiōē vē patris sub-
uelere letant. quos ī carne
qm̄antes om̄ia que agunt
aut loquūt de radice bone
volūtatis pferre q̄spiciūt.
Tales nāqz 2 infirmitas forte
aliquā. ut ignorācia a p̄ficien-
da ea quā cupiūt bona actio-
ne retardat. an̄ m̄m tamen
arbitri oculos integras quā
corde tenent. bone volūtatis

115 excusat. Bona aut volūtatis ē
diligē cōditorē m̄m ex toto
corde. tota aīa. cō uirtute.
dilige 2 p̄p̄mōs tamqz nosipōs.
atqz eiusdem dilcōis ī nobis vi-
gorem iudicis quibz ualemqz
p̄ie actionis ondē. Quod cū oī-
bus hoīs ac mōmētis facē de-
beamus. q̄nto magis cū nati-
tate dñi ac saluatoris. ī n̄i aīa
festiuitate colimz. Vel frequē-
tior deuotione recolimz m̄qz
specialit̄ angelici exhortatione
docem̄ dona ei bone volūtatis
offerre. m̄ q̄tues p̄ie celestis
eiusdem bone uolūtati n̄re con-
fortū sue p̄is p̄mutat. ī
qua ipi quoqz eiusdem p̄m̄ an-
gelici contentus. deo dicē so-
lemus. Sit igit̄ uobis fr̄es km̄
q̄is ista solēmpnitas. sit t̄res
tribus cū celestibus. uer tantū
ista solēmpnitas s̄ 2 oīs n̄rā
q̄isano sit sup̄noz. cūm apta
confortio p̄cedem̄ inferm̄
ī via quod habē desidamus
in patria. Concordem̄ enā nos
m̄q̄ntū ualemus. uirtē illi mūdī
sine b̄roz sp̄rituū cui tūc as-
sonari speramus m̄na pūi-
tate mutue dilectionis. s̄ dñi
ne laudationis dona. quibz ī
fuit uirtutē cupimz etiam ī
p̄nti ferremur. Distinḡ cūm
ap̄lo dicē n̄rā q̄isano ī celis
est. Unde enā saluatorē ex-
spectamus dñm m̄m ih̄m xp̄m
illi namqz saluatorē ad uisū
cū uenientē cū gaudio expect-
tant. qui se ad eius uolūtate

176
celestē in fide vitam egisse me-
muerūt. Dat aut etiā fragili-
bus nobis ac min⁹ pfect⁹ mag-
nam spem papiende salutis ipe
conditor ⁊ saluator n⁹ qui p
nra cōfirmatione fragilib⁹ appa-
rens mox ore gsono miliae ce-
lestis bone mē uolūtati dona su-
e ppetue pacis pmissit. ih̄s xpc
deus ⁊ dñs n⁹ qui uiuit ⁊ reg-
nat cū prē in unitate spūs s̄cī
p oīa secula seculorū. Amen

Scdm̄ lutam

In illo tempe pastores loqb̄r
adūicē tñscam⁹ usq; bethleem
et videamus hoc uerbū quod
factū est quod dñs p̄ndit nob⁹
Et i. lq. *Om̄es veni bēdē p̄m
de eadem lōi.*

In illo m bethleem domino
saluatore sicut s̄c̄ ewan-
gelu testā hystoria. pastoib⁹
qui in eadem regione erant.
vigilantes uigiliis noctis sup
grege suū. angelus dñi mag-
nificē apparuit. exortūq; mū-
do solem iusticie. nō solū celestis
vire sermonis. uerū etiam cla-
ritate diuine lucis astruxit.
Nūq; em̄ in tō ueris testame-
ti serie repm̄q; angelos qui
tam sedulo apparūe p̄rib⁹ rū-
lure apparuisse. sed hoc p̄uile-
giū nre hodierno tpi seruati
est. qñ exortū ē in tenebris lu-
men rās corde misericordis ⁊ mi-
serator dñs. Verū ne pua v-
nūs angeli auctoritas uidet
postq; vnus sacmētū noue na-
tuitatis edocuit. statim multitu-
do celestiu agminū que deo glo-

riam canet. pacemq; simul ho-
minibus p̄dicaret affuit. ap-
te demonstrans. quia p hanc
natiuitate homines ad pacem
vni⁹ fidei. spei atq; dilcōis ⁊
ad gloriam diuine laudationis
cent querendi. Significat at
miserare pastores isti ggru dor-
tores quosq; ac rōres fidelū
aiarū. Nox tūq; uigiliis rūs
rodiebāt sup gregem suū p̄uile-
temptationū indicat. a quib⁹
se suosq; subiectos omnes qui
p̄fē uigilant custodiē nō de-
sistūt. Et bene nato dñō pasto-
res sup grege uigilant. Ille et
em̄ natus ē qui dicit Ego sū pas-
tor bonus. Bonus pastor aiāz
suam dat p ouibus suis. Sed
⁊ tempus t̄mnebat quo idem
pastor summe bonus missis t̄mū-
dū pastoribus oues suas que
longe lateq; dissp̄se errabant.
ad semp uicentia celestis uite
pastua r̄uocaret. Quorū sū-
mo pastor p̄cipit. Si diligis
me inquit pascite oues meas.
Quod aperiens ait. confir-
ma fr̄es tuos. Et fr̄m ē ut
discesserūt ab eis angeli m̄re-
lū Pastores loquebant ad i-
uicem. Transcamus usq; beth-
leem ⁊ videamus hoc ubi
quod fr̄m ē. qd fecit dñs et
p̄ndit nob⁹ ⁊ uenerūt festina-
tes ⁊ t̄uenerūt maria ⁊ ioseph
⁊ infante positū in p̄sepio. Pas-
tores quidē illi felici gaudio fes-
tinauerūt. Vide qd audierant.
⁊ qz ardēt amore quesierūt qti-
mo saluatore quē quesierūt.

inueniē metuerūt Sed
intellatūū pastores gregū
p̄mo cūti fideles qua mētis
industria xpm querē dēant
dictis p̄r suis oñderūt 2 far
tis Transseamus inquit us
q̄ bethleem 2 videam⁹ h̄o
verbū quod factū est Tran
seam⁹ q̄ 2 nos fr̄es h̄m co
gitando usq̄ bethleem ciui
tate dauid 2 reuolam⁹ a
mando quod in ea ūbū caro
ē atq̄ eius incarnatione dig
n⁹ celebrem⁹ honoib⁹
Transseam⁹ abiectis cōcupis
centi⁹ carnalibus toto mē
tis desiderio usq̄ bethleem
sup̄nā id ē domū panis vini
nō manufactā sed et̄nā mē
lis 2 reuolam⁹ amando q̄
verbū caro f̄m ē Illuc car
ne ascendit ubi in dextera
dei sedet illo cū tota v̄tutū
instancia seq̄mur 1 2 sollicita
cordis 2 corp⁹ castigatione
p̄trem⁹ Vt quē illi ī p̄se
pio vidē vagrētē nos in
patris solio meream⁹ vidē
regnantē Et videam⁹ īqui
ut h̄o ūbū quod f̄m ē
Cū itā 2 pura fidei s̄cte
confessio In p̄ncipio erat
ūbū 2 verbū erat apud de
ū 2 deus erat ūbū h̄o v̄m
natū ex p̄re nō factū ē q̄
c̄atura deus non ē In qua
natiuitate diuina vidē ab
h̄oib⁹ vidē nō potuit s̄
ut vidē posset verbū caro
f̄m ē 2 habitauit ī nobis

Videam⁹ ergo īquit h̄o ūbū
quod f̄m ē quia an̄q̄ f̄m c̄erl⁹
vidē nequim⁹ Quod fecit do
min⁹ 2 oñdit nobis q̄ m̄car
nari fecit dñs 2 p̄ h̄o visibi
le nobis exhibuit Et venerūt
festinates 2 iuenerūt mariā
2 ioseph 2 infante positi ī p̄
sep̄io Venerūt pastores fes
tinantes 2 iuenerūt deū h̄o
minē natū simul 2 eiusdē na
tuitatis m̄stros festinē et
nos fr̄es mei nō passibus pedū
sed bonorū p̄fectibus opm vi
dē eandē glorificatā h̄uamita
tem cū eisdem ministris digna
seruitutis sue mercede īm̄ne
ratis festinem⁹ vidē illū in
diuina p̄r̄s ac sua maiestate
fulgentē festinem⁹ in qua
nam tanta beatitudo nō cū desi
dia aut torpore ē querenda
sed alacriter sūt xpi sequenda
vestigia Nam ip̄e t̄m̄sū m̄m
data manu iuuac̄ desidat
delcat q̄ audē a nobis Tralhe
me post te t̄rem⁹ in odoe v̄n
gentorū tuorū Cūq̄ ḡ v̄m
tutū gressibus seq̄m⁹ vt mē
am⁹ consequi Nemo tardet
conuti ad dñm nemo disseat
de die in diē ipm p̄ om̄ia p̄
tantes vt ḡssus m̄os dignat
scdm̄ eloquiū suū 2 nō dñet
m̄ om̄is ī iusticia Vidētes
aut cognouerūt de ūbo quod
dictū erat illis de p̄nc̄o h̄o
Et vos fr̄es dilactissimi que dr̄a
sūt nobis de saluatore nostro
Deo uero 2 homine interī pia

fide pape plena dilectione festi-
nemus amplecti. Ut hoc
in futuro p[ro]p[ri]e agnitionis visu
comphende valeamus. Hec
etiam sola ar vera e[st] beatorum
non solum hominum sed et angelorum
vita. facit perpetuo sui continere
factoris. quia desiderabat ar-
dent[er] psalmista cum dicebat
Sicut anima mea ad deum vi-
ui quando venia et apparebo an-
faciem dei. Cuius solus visio
ne non aut ulla t[er]renarum rerum
affluencia desiderium suum satiare
posse signavit cum ait Satiabor
dum manifestabitur gloria tua
Verum quia non otiosi ar deside-
deb. sed virtutum operibus insuda-
tes divina contemplatione
sunt digni sollicitate promissit Ego
autem cum iustitia apparebo in q[ui]-
spiritu tuo Videntes it[er]um pasto-
res agnouerunt de verbo quod
dominus erat illis de christo. quia vi-
sio dei cognitio eius est. et hec
est sola beatorum hominum vita ipso dicen-
te ar testante qui nos p[ro]p[ri]e com-
mendant dicit mihi alia. Hec autem
est vita aeterna ut cognoscant
te esse solum verum deum et que
misisti illum christum. Et omnes qui
audierunt mirati sunt et de his
que dicta sunt a pastoribus
ad ipsos. Non si relatu[m] file-
tio pastores archana que
diuinitus agnouerant. sed
quibusvis poterant dicebat
quia et spirituales ecclesie
rectores pastores in h[uius]

maxime sunt ordinati ut
ubi dei iustitia p[re]dicent et mi-
ra que in scriptis didicerunt
miranda suis auditoribus on-
dant. Non solum pastores.
episcopi presbiteri diacones ut etiam
monachos sunt intelli-
gendi. sed et omnes fideles
vel qui p[ro]p[ri]e sue domus custo-
diam gerunt pastores recte
vocantur inquit eide[m] suo do-
mini sollicita vigilancia p[re]sunt
Et quicunque virum saltem unum a
duobus fratribus condiano i-
gnem p[re]st. pastoris eisdem
officiu[m] implere. quia inquit
sufficit pascere hos ubi dapi-
bus iubet. p[ri]mo vniuersisq[ue]
inimicis suis qui est p[ro]uatus vine
creditur pastoris officiu[m] tenens
et spirituale pascit gregem vi-
gilias q[ui] noctis custodit super illum.
si honoru[m] actuum cogitatio magis
mundanum sibi affragans multi-
tudine. Hec iusto modernum
gubnaculum relesibus scriptura
in pascuis matre et p[ro]uigili
sollertia q[ui] in mundo spiritui
insidias seruac[ie] tendit
Maria autem conseruabat omnia
verba hec conferens in cor-
de suo. Maria v[ir]ginalis pu-
dencie uirga custodiens se-
creta christi que nouerat ne-
mini diuulgare volebat
sed ipsum quando uellet. hec et
quo uellet diuulgare uenit
expectabat. Ipsa autem eade[m]
secreta ore tanto. vigili

ramē corde sedula scrutabā
z hoc ē qd aut conferens i cor
de suo Confēbat quippe ea
que acta videbat hinc que
agenda legerat Videbat nā
qz se de stirpe dauid orta i tna
zareth de spū sancto contrepis
se filiū dei. Legebat in pphē
tia. exierit vga de radice yesse
z flos de radice eius ascendet
z requiescet sup eū spūs dñi
Legebat z tu bethleem effrata
non es mīna in pncipibus iu
da ex te effluet qui sit dñā
tor in isrl z effusus eius ab
imao adiebus eternitatis.
Videbat se in bethleem pe
pisse dñatōre isrl qui et nūc
ex pñe deus an sēda nātū
est. Videbat se vīgīne co
teppisse z pepisse filiū et vo
casse nomē eius iēm. Legat
in pphetis Ecce virgo capi
et z vocabit nomē eius emā
niel. Legat cognouit bos
possessore suū z azim p sepe
dñi sui Videbat dñm posuū
in psepio quo bos z azim pas
cendus solet adueniē. Me
mmerat sibi dñm ab angelo
spūs scūs supueiet mte et v
tus altissimi obubrabit tibi
Ideoqz et quod nāscet ex te
sanctū vocabit filius dei.
Legebat modū natiuitatis
eius nō n ab angelo ruelan
te potuisse cognosci dicēte
ysaia. gnātiōē eius quis
enarrabit. Legebat z tu
turris ggis nebulosa filie

syon usqz ad te venient et ve
met pñas pma regnū filie
iherlm angelicas audiebat
vtutes que sūt filie supne ci
uitatis apparuisse pastoribz
in loco qui a quētu pecorū an
tiquitus tñs ggis uocabatur
z ē vno miliario ad orientē beth
leem vbi etiam nūc tā pasto
rū illoz monimēta in emā
monstrant. Nouerat tūc ve
nisse in carne dñm cui vna z
etna ē tū pñe pñas qui ignū
daret etnē filie scilicet celest
iherlm Confēbat ergo vtrā ma
ria ea que fienda legent hinc
que iam frā cognouit. nō h
tū ore pñens sed clauso ser
uans in corde Et rūs sūt pas
tores glorificantes z laudātes
deū in omibz que audierant
z viderant sicut dñm ē ad illos
Discamus z nos frēs hūm
ad contemplanonē dñice dis
pensatiōis qua nobis pie sub
ueniē dignatus ē. ad agenda
beneficiū eius semp grās re
ueri. Si em illi sola adhuc
natiuitate eius cognita rūs
sūt glorificantes z laudantes
deū in omibz que audierant
z viderant. qnto magis o
pñet nos qui totū incarnatiō
is seriem ex ordine cognō
uimz i qui sacramentis illius t
buit sumz in omibz gloriā
eius ac laudē nō solū uerbo
sed etā factis pñāre neqz
vniqz obliuisti qd ideo deus

homo natus est. et nos ad y
maginē et similitudinē sue dūi-
tatis refaceret renascendo refi-
ret. ideo baptizatus ē aqua
ut ad mōz oblationē scelerū
omni fluenta feruideret aqua
tū ideo temptatus in hēmo
ut vincendo temptatore nob
vincendi pīnā virtutēq; do-
naret ideo mortuus ē ut mor-
tis destrueret imperiū ideo
surrexit et ascendit in celu
ut nob resurgendi a mortuis
atq; in celestibus ppetuo reg-
nandi spem exemplūq; pbe-
ret. Quibus singulis reū
si ad intuitū pssime dispe-
sationis eius glorificemus
et laudemq; ipm deū ac dnm
nm ihu xpm qui vivit et
regnat cū ppe in unitate sps
sancti p omnia secula seculorū amē

Iniciū sē eūāgelij sēc Johē

In principio erat verbum Et vñ
erat apud deū Et deus erat vñ
hoc erat in principio apud deū
Omnia p ipm facta sūt et sine
ipō fm ē nichil Et reliqua

Omel ven bed pbr

O Via tempalem mediato-
rio dei et homi hois ihu
xpi naturam que hodie
die facta est sanctorū verbis
evangelistarū mathei videlz
et luce manifestata cognovimz
liber etiā id ē dūm natus eius
eternitate i qua pū manet sēp
equalis bñ iohānis ewange-
līz dicta Qui singula

pūlegio meruit castitatis ut
retis alius dūm natus ipm ca-
per simul et patefaceret archa-
m. Neq; em frust in rena-
sup pectus dñi ihu recubus
se phibetur. Si phor tppie
docetur quia celestis sapiē-
retis exdētius de sanctissio
eiusdem pectoris fonte po-
tauit. Vñ et mto in figura
quatuor aialū aquile volan-
ti compatuit. Cūctis quippe a-
iubus aquila celsius volare
cūctis aiantibus in claris so-
lis radiis infige q̄suevit obtu-
tus. Et ret eūāgeliste q̄si
in rīs ambulans cū dñō qui
tpalem eius gnationē pū-
et temporalia facta sufficiēt
exponētes pauca de dūm ta-
te dixerūt. Hic aut q̄i ad
celū volat cū dñō qui p pau-
ca de temporalibus eius actis
edifferens etnā dūm tāt ei
potētiā p qua omnia facta sūt.
sublimius mēre volando et
impidius specularando cognō-
uit ac nobis cognoscēda scri-
bendo confidit. Ergo alij e-
wangeliste xpm ex tpe natū
describit iohannes eūdem
in principio fuisse testā dicens
in principio erat vñ. Alij int
homines eū subito apparuisse
memorant. Ille ipm apud
deū semp fuisse declarat dicens
Et verbum erat apud deū. Alij
eū uerū hominē. ille uerū
q̄firmat esse deū dicens Et
deus erat vñ. Alij homines

eum homines tpalu' gustatum
ille deū apud deū in pñcipio
manente' oñdit dicens. Hoc
erat in pñcipio apud deū. Alii
magnalia que in homine ges
sit phibent. Ille quod omnem
creaturā visibilem & invisibile
p ipm deū pñ fecit oñdit di
cens. Omnia p ipm facta sunt.
& sine ipō factū est nichil.
Et mire bris iohānes i mīno
ewangelii sui de diuinitate
saluatoris & fidē credentiu
sublimi' inuoluit & hēncōnd
pñdium potēt' exsuperat. Iu
ere namq; hētū qui dicent
Si ergo natus ē p pñ. erat
tempus qñ ille non erat. Quā
pñmo sermone redarguit. tū
aut in pñcipio erat uerbum
Neq; vō aut in pñcipio repu
uerbū esse. Vt videlicet cum
no tpe ortū. sed in exortu tē
pū exōntem. ac p hoc sine
ullo tpe sūmō de pñe natū
monstrat. ut q ipē loquit
in pñbns. Dū possedit me
tuo viāz suāz. Anq; quicq;
facēt a pñcipio. ab etno ordi
natus sum. Item fuerūt hētū
qui tpe sancte tñtatis psonas
esse nāgantes dicent. idem
deus qñ vult pñ ē. qñ vult
filius ē qñ vult spūs sanctus
est ipē tamē vnus est. Quoz
destruens errore subiūgit. Et
verbū erat apud deū. Si em
alius apud aliu erat. Duo sūt
pfecto pñ & filius. & nō ipē vñg
mō pñ. mō filius. mō et spūs

sanctus quasi mutabilis sit di
uine sbe natura. Cū aptissi
me iacobus dicat. aptus a
pud quē nō ē infirmitas nec
vassitudinis obumbratio. Itē
fuere quidā pñm dogmat
auctores qui pñm confitēti.
hōiem deū pñm nō credent.
quos cōsequēt' oppunt tū aut
Et deus erat uerbu. Iuere
ali qui deū quidē illū sed
ex tēpo. in cōmationis sēm
nō aut etnū qñ fecit. nati
a pñe putarent. Vñ quidā
taliū diuise memorat. Nō
audet d' ipō deo facto qñ
& ego si volo possu fieri
sēm ipm. Et hoc nephan
dā repellit ewangelista tū
aut hoc erat in pñcipio ap
deū. id ē hoc ubi quod deus
ē nō ex tpe cepit. Si in pñ
erat ubi deus apud deum
Item fūe vñtatis tñm. qui
ipm & an pñ vñm fuisse
& iā nō negarent. nō tñ ex
pñe natū deū. si factū a pñe
& iō mōre pñe quia cāmā
credent. Et iā hoc dampnat
ewangeliz sermo. qui dicit.
Omnia p ipm fca sūt & sine ip
so sēm ē nichil. Si em nichil
creaturāz sine ipō sēm ē pa
ter. pñm quia ipō cāmā nō ē
p quē omnis creatura facta
est. Et ne quis audies factū
p omī cāmā mutabile eū
credet volūtate qñ qui subi
to uellet facē cāmā quā ab

etno unq̄ ante fecisset manifest.
re doret exantia facta quide
in tpe futura sed in etna co
ditōis sapiētia qm̄ 2 qualis
creare semp fuisse dispositū
Et hoc ē quod ait Quod
factū ē in ipō vita erat idē
quod factū ē in tpe sue viues
sue vita carens apparuit
omne hoc in spiritali factōis
rōe quasi semp vixerit 2
viuit no quia coeternū ē cre
atoī quod creantur sed quia
coeterna ē illi ratio volūtatū
sue in qua habuit ab etno
2 habet quid 2 qm̄ crearet
qualit̄ creatū gubernet ut
maneant ad que fine singula
q̄ creantur pducatur Sequit̄
Et vita erat lux homi Duo
abo aptissime dore q̄ ipā vita
lū anno p qua omnia disposita
sūt et reguntur no omne crea
tura sed rōnabile tm̄ vt sa
pe possit illūat homines
namq̄ qui ad p̄maginē dei
fā sunt pape sapiam pnt
aialia non pnt S; 2 aialis
quicūq̄ ē homo nō p̄cipit ea
que sūt spūs dei Vnde
m̄ dixisset 2 vita erat lux
homi subiūgit 2 de hīs
qui ab hūanē conditionis ho
re paul̄ rēdentes opati sūt
inmetis insipietibz siles
fā sūt illis recte vitatis
lūe p̄uatiū Et lux in tēb̄
lūet 2 tenebre eam nō op̄
henderūt lux quippe est

homi xpūs quia omnia q̄
illūari merent corda homi
sue p̄na cognitiōis illū
trat Tenebre aut stulti sūt
2 iniqui quorū tota p̄ordia
lux etne sapiēne qualia sūt
manifeste cognoscat qm̄
ipō radios eiusdem lūis ne
quaq̄ cape p̄ intelligētia pos
sit Velut si quilibz cecus in
bae solis obfunda nec tamē
ipē solem aug lūe p̄fūdū
aspiciat S; nec tamē tales
omnino sup̄na pietas desper
it verū medelam eis salut
qua ad videndā lūe pueniē
possent adhibuit ipā lux i
uisibilis ipā dei sapiā car
ne in qua videri posset m̄du
ta ē que in hoīs habitu ap
parens 2 loquens hominibus
paulatim fide p̄uificata cor
corda ad agnitiōē sue dīne
visiōis p̄ucleret Nissus ē
an illū homo magis m̄ti aug
testimonio parent om̄s ad
audiendā mox ut apparēt
ipam s; dei sapiam ad viden
dū ipm̄ solem iusticie inube
iam corpis rectū id ē ad vi
dendū audiendūq̄ hominem
qui deus esset pleni grā 2
vitatis sicut inquit homo
missus a deo cui nomē erat
iohannes hic uenit i testimo
niū ut testimoniu p̄hibet de
lūe ut omnes credent p̄ illū
flon ait ut omes credent i illū
maledictus em̄ hō qui confidit
in hominē 2 ponit carnē bra

thū suū. sed ut omnes credent
p̄ illū. hoc ē p̄ illius testimoni-
um credent in lucē quā nēdū
vidē nouerunt dñm videlicet
ih̄m xp̄m qui de se ip̄o testat̄
Ego sum lux mundi qui sequit̄
me nō ambulat in tenebris.
s̄ habebit lucē vitę. Sequit̄
non erat ille lux sed ut testio-
niū phibet de lucē. Erat lux
uēa que illūat omne hominē
uēmente in hūc mūdū. Et sc̄
quidē homines lux sūt recte
vocat̄. dicte ad eos dñs. Vos
estis lux mundi. Et ap̄lo paulo
fuisse aliquā tenebrę int̄ aut̄
lux in domino. S̄ multū distat
int̄ lucē que illūat. et lucē q̄
illūat. int̄ eos qui p̄ncipali-
one vē lucē accipiūt ut luceat.
et ip̄am lucē p̄petuā que nō so-
lū lucē in se ip̄a sed sua p̄ncipia
quosq̄ attingit illūsa. ac suffi-
at. Ad cuius p̄ncipione vē lucē
nō t̄m minores quilibet elat̄. Ve-
nientiam ip̄e iohannes quo ma-
ior int̄ natos mulier. nō su-
rexit lux nō eē affert̄. ut
videlicet xp̄s nō eē monst̄
tū. Ille enim ut scriptū est
erat lucēna ardens et lucēs.
ardens s̄ fide et dilāone. et lu-
cens ubi et actione. / grām uō
lucēs p̄ncipibus infundē solus
ē eius de quo dicit̄. Erat lux
uēa que illūat omne hominē
uēmente in hūc mūdū. oēs
hominē videlicet qui illūantur
sue nati ingemio sue dīna

sapientia. Sicut enim nemo a
se ip̄o esse ita eā nemo a se
ip̄o sapiens esse p̄t. sed illo
illūstrante de quo scriptū est.
omnis sapiā a dño deo ē. Cuius
v̄tūq̄ nam et diuina saliret
qua semp̄ ubiq̄ totus manet.
et huāna ex qua in tpe natus
loro int̄lusus apparuit. Con-
sequēt̄ ex evangelista des-
cribit̄ dicens. In mūdō erat et
mūdus p̄ ip̄m factus ē. et mū-
dus eū nō agnouit. In ip̄a ve-
nit et sui eum nō receperunt.
In mūdō quippe erat. et mūdus
p̄ ip̄m factus ē. quia deus erat.
quia totus ubiq̄. quia sue p̄nci-
pia manifestat̄. sine labore v̄tēs
et sine onē ḡnens quod fecit.
et mūdus eū nō cognouit.
quia lux in tenebris lucet et te-
nebrę eam non comprehendunt.
A iudā namq̄ dicit̄ hoc loco ho-
mines amōe mūdī deceptos
atq̄ nesciendo catus ab agnoscē-
da sui catoris maiestate re-
flexos. In ip̄a venit quia in
mūdō que p̄ diuinitate fecit.
et huānitate apparuit. In ip̄a
venit. quia in gente iudea.
qua sibi p̄ ceteris nationibz spe-
ciali grā copulauit. int̄nari
dignatus ē. In mūdō ergo e-
rat et in mūdū venit. In mūdō
erat p̄ diuinitate. In mūdū ve-
nit p̄ incarnationē. Venit
quippe at̄ abire huānitatis ē.
manē diuinitat̄. Cuius p̄nci-
pia in mūdō esset p̄ diuinitate mūdus
eū nō agnouit. dignitatis

est venie i mundu p huanita
te ut sit eu mundus cognos
cet Sed videamus qd sequit
In ipa venit z sui eu no rece
perit Que em in pon deita
tis cum creante regenteq
no cognoverit. qm in car
nis infirmitate miraculis
confutante rape noluerit
Et quod e gng sui eu no re
perit. hoies s quos ipe cre
avit Iudei quos perantiam
sibi elegerat in plebe. qui
bus sue cognitionis revela
nat archana. quos miris
patri glorificavit artib
quibus sue legis grulerat
doctrinam. ex quibz se ian
nandu pmisserat. z in qbz
se incarnatio ut p miserat
ondit. ipe eu rape ex mag
na pre recusavit Neqz em
omnes recusarut alioqn ul
lus esset salus z supvacua
cet eius incarnatio Nunc
aut nulli eu ex vrbz ppo
no credendo respuerit. ut
n credendo i repperit. De q
bus ewan^{ta} qsequet insinu
at dicens Quotqz aut rece
perit eu dedit eis patrem
filios dei fci hys qui credut
i noie eius Considera fies
hnu quia gra redemptor
m. qm magna sit multitu
do dulcedinis eius Vniqz ex
pre natus e. z noluit imane
vnus. Descendit ad tra vbi

120
fies sibi quibus ignu prius
sui dare possit acquireret. De
us ex deo natus e. z noluit
dei filius tm mane. hois
quoqz filius fci dignatq e.
no a nutrens quod erat. sed
assumens quod no erat. ut
p hoc homines in dei filios
hissenter glorieq sue facer
colledes qui quod ipe semper
hebat p nam mapent habe
p gram Considera quita
tus e fidei cuius mto pias da
hoibus filios dei fci Vn bu
scriptu e quia iustus ex fide
vinit Vnit em iustus ex
fide no illa que labioz tm
pfessione pfertur. sed ea que
p dilectione opatur. alioqn fi
des si non opa mortua est i
semetipa Nullus se ipm de
spiciat. nullus de sua salute
desperet Curramus omnes
cramus singuli. ut qui eramus
longe meream fci ipe in san
guine xpi Videamus qd di
xit eis ptre filios dei fci.
Quotqz inquit i repperit eu
Non e em psona acceptor. qui
deus s in omni gente gting
deu z opatur iusticia acceptus
e illi Quo aut ordine creden
tes filii dei possint fci z qm
tu her gnano a carnali discret
subsecutus ewange^{ta} desigt
Qui no ex sanguibus inquit
neqz ex voluntate carnis neqz
ex voluntate vi s ex deo nati

^{quippe}
sunt Carnalis ^{nam} singulorum
natio ex sanguinibus id est
^{na} ex maris et femine a quolibet
a quicquid duxit originem. Et non
spiritualis natio spiritus sancti
gratia ministrata. quia dominus a car-
nali distinguens ait. Nisi quis
renatus fuerit ex aqua et spiritu
non potest introire regnum dei. Quod
natum est ex carne caro est. et
quod natum est ex spiritu spiritus est.
Verum ne quis hominem dubitet
filium se dei et coheredem christi pos-
se fieri dat exemplum ewangeli-
qua et ipse filius dei homo factus
et inter homines habitans dig-
natus est. Ut humane princeps
existendo singularitatis hominis
diuine uirtutis sue donaret
esse principes. Et ubi caro
factum est et habitauit in nobis
quod est dicere. Et filius dei ho-
mo factus est. et inter homines
usatus est. Solet namque scriptura
more autem more carnis uocabulo
totum designare hominem diuine
videlicet ut scriptum est. quia
descendit iacob in egiptum
in aetate septuaginta. Car-
nis uero ut in scriptis scriptum est
et uidebit omnis caro salutem
dei. Neque enim ut autem sine cor-
pibus in egiptum descendit.
ut caro sine anima uideat aliquid
posse. sed hic per animam totus homo
designatur per. ibi per carnem. Sic
ergo hoc loco quod dicitur. Et
ubi caro factus est. nichil ali-
ud debet intelligi quam si dicitur

et deus homo factus est. car-
nis uero induendo et animam ut
sicut quisque in unum homo
constat ex carne et anima. ita
unus ab incarnationis tempore
christus ex diuinitate carne et anima
constat. Deus ab eterno mor-
tali exus uerus ut erat. hominem
ex tempore assumens et uirtutem
sue persone uerum quod non habu-
erat. Sequitur. Et uidimus gloriam
eius gloriam quasi unigeniti a
patre plenum gratia et ueritate
Gloriam christi quam ante incar-
nationem uidere non poterant
homines. post incarnationem
viderunt aspicientes humanita-
tem miraculis resurgentem et
intelligentes diuinitatem intus la-
titantem. illi maxime qui et
eius claritatem ante passionem
transfigurati in monte sancto con-
templari meruerunt. uoce delap-
sa ad eum. Inuenerunt a mag-
nifica gloria. hic est filius
meus dilectus in quo mihi complacuit.
et post passionem resurrectio-
nis ascensionis gloria aspec-
ta spiritus eius dono munificere
sunt refecti. Quibus omnibus
manifeste agnouerunt quod huius
gloria non aulibet sanctorum. sed
illi soli homini qui esset in di-
uitate unigenitus a patre quem
ret. Quod autem sequitur plenum
gratia et ueritatis. et gratia ple-
nus enim idem homo christus
dicitur cui singulari munere pre-
terit moribus datum est. ut san-

tim ex quo in vtro virginis
nati 2 homo fieri inciperet
verus esset 2 deus Unde
eadem gloriosa semp vir-
go maria no solu hois xpi
sed 2 dei genitrix esse crede-
da et confitenda e Idem vi-
tate plenus erat 2 e ipa vi-
delicet ubi divinitate que
hois illu singulari elem cu
quo vna xpi psona esset
assumit dignata e no ali-
quid sue divine subeuit he-
tic voluit infantienda hois
nam gmirans sed ipa a
pud prem manes totu quod
erat tota de semine dauid
nam veni hois qua no he-
bat suscipiens Un opor-
fiet hui us qui huana re-
demptor nri naturam
hodie anna deuotione reso-
luta 2 divina pu 2 huana
eig nam no annis sed gnuis a-
pletion amoe 2 divina p
qua cati sumus cu no essemus
Huana p qua recreati sumus
cu p diu essemus Et quide di-
uina nri gdirot Virtus sine
assupnone huantat nos re-
creare erat ydonea huana
aut eusde nri redemptoris
infinitas sine assumere se 2
in habitate nre 2 opante p
se diuinate nos recreare ne-
quunt Atq ideo vbu caro
factu e id e deus ho factu e
2 habitauit in nobis ut p cog-
natu nob hois habitu nobis

conuiscando congrue nos al-
loquendo instrue nob via
viuedi pbe p nob q hoste
conflige nam morte mori-
endo ac isurgendo posset des-
cruere p coeterna uo prius di-
uinitate nos interius viuifi-
cando ad diuina suscollet re-
missione nobis peccatu pueri
2 spūs sancti dona contedet
2 post bonoru pfectione opm
non solu nos ad videnda glam
claritate sue pducet huanta-
tis sed 2 inqmutabilem no-
bis carna sue divine maies-
tatis ondet in q uiuit et
regnat cu ppe in unitate
spūs scti p omnia secula seculorū
Amen

En celebramus epale
semp in ignis nri nata-
lem hodie celebramus tum-
phalem milit passionē he-
cū rex nri trabea carnis
inductus de aula virginis vtri
egrediens vifurie digna-
tus e mudi hodie miles
de tabnando corpis exiens
triphator migravit ad celu
Ille sempitēne deitatis ma-
iestate seruata seruale cur-
toru carnis assumens in h9
seculi campo pugnaturus
intruit Iste depositus cor-
ruptilib9 corpis indume-
tis ad reli palatu phemrei
ignaturus ascendit Ille des-
cendit carne velatus iste